

Publicerad 2020-06-15 08:08 av Maria Sundelin

Vi ser alla samma himmel

Per Aspera Ad Astra

Kanske är det vad vi ska lära oss nu

Att det är genom motgångar vi når stjärnorna

För det måste födas något nytt ur denna tid

En insikt om att vara rädda om varandra

Inte bara säga meningar som

Vi tar det sen eller någon annan gång

Ty vi vet inte om sen kommer att finnas

Så när allt det här är över låt oss komma ihåg

Att ett möte är viktigt för att skingra ensamhet

Att en kram aldrig är fel att ge

Att ta sig tid för familj och vänner

Ska betyda mer än ett välstädat hem

Så låt oss fånga gemenskapen nu

När vi behöver den som mest

Sänd en kram eller bön i tanken

Till dem du saknar och bryr dig om

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Sundelin med Poeter.se id #45394 innehar upphovsrätten